

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

Poročilo okrajne komisije za nacionalizacijo

Na 18. seji obeh zborov Okrajnega ljudskega odbora je Jože Pernuš, predsednik komisije za nacionalizacijo, poročal o dosedanjem poteku nacionalizacijskega postopka v okraju:

Postopek za izvedbo nacionalizacije ima po zakonitih predpisih več faz.

V prvi so morali državljani prijaviti v roku, ki ga je določil ObLO, svoje zgradbe, za katere so podani pogoji za nacionalizacijo. Na podlagi teh prijav so upravni organi nato vložili zahteve za nacionalizacijo pri Komisiji za nacionalizacijo ObLO. Zoper ta zahteve imajo državljani pravico ugovora. Občinska komisija nato odloči, ali določene zgradbe oziroma več njih, oziroma večje število posameznih delov teh zgradb zavzemajo tak obseg, da prekoračujejo tisti maksimum dovoljene lastnine zgradb, ki jih zakon po čl. 2 dopušča v lasti državljanov in jim tudi ta obseg lastnine varuje. Po čl. 2 zakona o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč lahko državljani pridobivajo v Jugoslaviji in imajo v lasti naslednji obseg hišnega fonda: družinsko stanovanjsko hišo, to je hišo z dvema stanovanjema ali tremi manjšimi stanovanji, ali največ dve stanovanji kot posamezna dela zgradbe, ali dve družinski stanovanjski hiši z največ dvema stanovanjema in tretjim manjšim stanovanjem, ali enodružinsko stanovanjsko hišo in eno stanovanje kot posamezen del zgradbe. Te prve odločbe občinskih komisij imenujemo odločbe o ugotovitvi predmeta nacionalizacije, ker se z njimi ugotavlja tako zvana nacionalizacijska masa.

V drugi fazi morajo občinske komisije reševati zahteve državljanov glede izvetja iz nacionalizacije, to je kaj od nacionaliziranih nepremičnin ostane še naprej v lasti oziroma kaj se izloči iz nacionalizacijske mase.

V tretji fazi pa finančni upravni organi določajo v posebnem upravnem postopku višino odškodnine za nacionalizirano premoženje.

V našem okraju smo v letu 1959 v glavnem dokončali prvo fazo izvedbe nacionalizacijskega postopka, dočim sta tudi drugo fazo opravili in s tem končali svoje delo le občinski komisiji pri ObLO Sodražica in Lašče.

Prijav predmeta nacionalizacije je bilo v zakonitem roku vloženi pri vseh ObLO v ljubljanskem okraju skupno 9081. Ob pregledu vloženi prijav pa se je ugotovilo ne samo, da so državljani zelo vestno opravili svojo prijavno dolžnost, temveč tudi, da so nekateri ObLO šli s pozivanjem in opominjanjem celo predaleč, to je da so vršili pritisk, da so praktično vsi lastniki zgradb podali prijave glede svojih nepremičnin, ne glede na to, kakšen obseg imajo te zgradbe in koliko njih

imajo v lasti. Nedvomno je bilo pravilno, da se je v vseh količkah dvomljivih primerih, ali spada premoženje pod nacionalizacijo, zahtevalo prijavo, na drugi strani pa je prav tako v določeni meri bilo škodljivo pozivati državljane k prijavi tistega premoženja, za katero je bilo povsem jasno, da ni po zakonu nacionalizirano, ker se je s tem po nepotrebnem vznemirjalo državljane in so ponekod nastajali odvišni politični problemi.

Tako stanje prijav je seveda narokovalo, da so se te prijave pred vložitvijo zahtevka za ugotovitev predmeta nacionalizacije temeljito pregledale. To so storili upravno-financijski organi pri vseh občinah, pri čemer so sodelovale občinske komisije za nacionalizacijo in okrajni javni pravobranilec. Ta pregled se je vršil v mesecu juniju in juliju 1959. V času od aprila do junija 1959 pa je bila naloga upravnih organov pregledati in preveriti vse prijave na terenu, zbrati potrebno dokumentacijo tako, da bodo zahtevki čim popolneje opremljeni. Rezultat tega dela organov, ki sodelujejo v nacionalizacijskem postopku, je bil, da so izločili v okraju skupno 3296 prijav, ki predstavljajo 36,2 % vseh vloženi prijav.

V tem obdobju je Okrajna komisija za nacionalizacijo imela vrsto sestankov s predstavniki občinskih komisij in upravnih organov ter sodelovala pri drugih sestankih oblastnih in političnih funkcionarjev in tam obrazložila posamezna stališča glede zakonitih predpisov ter vzpostavljala enotnost gledanja na posamezne probleme, ki so se ob izvajanju zakona pojavljali. Zadevno problematiko je Okrajna komisija posredovala republiški komisiji ter obratno stališče zvezne in republiške komisije prenašala občinskim komisijam.

V poletnih mesecih je bilo vloženo sorazmerno malo zahtevkov pri občinskih komisijah in je bilo seveda zato tudi neznatno število odločb. V glavnem so bili zahtevki vloženi šele v jesenskih mesecih, zaradi česar je tudi večina odločb prvostopnih komisij bila izdana šele v zadnjih dveh mesecih lanskega leta. Do konca lanskega leta je bilo vloženi skupno 5785 zahtevkov. Zoper te zahteve so vložili državljani 5114 ugovorov, kar pomeni, da se je 88 % državljanov poslužilo tega pravnega sredstva. Na podlagi teh ugovorov so upravni organi sami ponovno pretehtali upravičenost zahtevkov in so v 327 primerih zahtevke umaknili.

Občinske komisije so izdale do 31. 12. 1959 skupno 2366 odločb, s katerimi so odločile o skupno 5381 zahtevkih, kar pomeni, da so do tega datuma rešili 93 % vseh vloženi zahtevkov. Ostali so torej 31. 12. 1959 nerešeni še 404 zahtevki, oziroma

bo treba izdati odločbo še o 209 zgradbah.

Razlika med številom prijav in zahtevkov in med zahtevki ter odločbami je zaradi tega, ker so nekateri zahtevki bili vloženi po lastnikih, odločbe pa po zgradbah. Ker pa imajo nekatere stavbe tudi do 35 solastnikov, zato je seveda bilo odločb precej manj, kakor pa podanih zahtevkov.

Če vzamemo v poštev, da so med nerešenimi zahtevki v glavnem inozemski lastniki, kjer je vročevanje dolgotrajno, dalje da nekatere zadeve zaradi preverjanja ugovorov iz objektivnih razlogov ni bilo mogoče rešiti, da nekaterih odločb ni bilo mogoče izdati zato, ker niso druge komisije poslale še svojih meritornih odločb in da je to le v večjih občinah, lahko trdimo, da je večina občinskih komisij prvo fazo dela dejansko zaključila v letu 1959.

Okrajna komisija je v II. polletju še naprej imela stalne stike s predsedniki občinskih komisij in vršila tako svojo usmerjevalno vlogo kakor je pri tem vršila tudi svojo pritožbeno funkcijo. Vse to delo je v letu 1959 opravila na 21. sejah. Do 31. 12. 1959 je okrajna komisija obravnavala 432 pritožb zoper prvostopne odločbe občinskih komisij, pri čemer je 64,3 % pritožb zavrnila kot neutemeljene, 18,7 % prvostopnih odločb odpravila in izrekla, da nepremičnine niso nacionalizirane, 9,4 % vrnila v ponovni postopek zaradi nejasnosti dejanskega stanja in 7,6 % odločb spremenila v posameznih izrekih.

Izvedba prve faze nacionalizacije je bila v glavnem dobro opravljena, kar je nedvomno pripisati velikemu trudu upravnih organov občinskih komisij, kakor tudi sodelovanju okrajnega javnega pravobranilstva. Vendar pa so bile nekatere težave in problemi v tej fazi, ki so onemogočili, da bi delo pri nacionalizacijskem postopku bilo že povsem končano tudi glede izločitve v lanskem letu, kot je to pravzaprav predvideval sam zakon.

Predvsem smatramo, da je bila krivda temu, da nismo uspeli tega postopka v celoti dokončati, da so v jesenskem času ObLO imeli tudi druge važne naloge, kot na primer ureditev stanovanjskih najemnin, itd., zaradi česar je nacionalizacijski postopek, ki ga vodijo posebne komisije, ostal nekoliko izven pozornosti tako oblastnih kot političnih občinskih organov. Le tako si lahko pojasnjujemo poročila nekaterih predsednikov občinskih komisij, da se administrativni uslužbenci pri poslih občinske komisije večkrat menjajo, da se izgublja evidenca nad posameznimi predmeti, da se ne delujejo kvalitetni pomočniki, da skrajša administrativno delo ne gre od rok.

Precej je zavirala delo tudi po-

manjkljiva dokumentacija zahtevkov. Večina komisij se ni mogla opreti na podatke upravnega organa v spornih primerih, to je tam, kjer so državljani v ugovorih navajali drugačno dejansko stanje ali pa kjer je šlo za tako zvane majhne primere, to je za take stavbe, kjer mora komisija sama odločati o obsegu hišnega fonda po zakonitih predpisih, kaj obsega posamezno stanovanje, ali če imajo nekateri prostori značaj poslovnega prostora, ker takih podatkov ali sploh ni bilo ali pa so bili nejasni, ker so manjkale izmere, ni bilo skic, itd. Zato so člani občinskih komisij morali opraviti vrsto osebnih ogledov zgradb in se tako prepričati o dejanskem stanju.

Po odločbah, ki jih je dobila Okrajna komisija v roke ob priliki reševanja pritožb, pa bi bilo v splošnem pripomniti, da so občinske komisije v onih občinah, kjer so po večini manjše zgradbe, zavzele od početka skoraj strožji kriteriji, torej ostreje posegale v državljansko lastnino kot v drugih občinah, razen tega pa je bilo sploh opaziti, da so vse komisije v prvih odločbah bile dokaj rigorozne. Prav na podlagi konkretnih odločb je lahko nato okrajna komisija tako preko svojih pritožbenih odločb, kot tudi s posvetovanji s predstavniki občinskih komisij uravnavala enotnost postopkov in stališč.

Pri stanovanjskih zgradbah smo uveljavili v glavnem stališče, da ne spada pod nacionalizacijo tista zgradba, kjer bi za nacionalizacijo vse stavbe bilo odločilno kletno ali podstrešno stanovanje. Enako smo upoštevali zasilno razdelitev gradbeno-enočnega stanovanja na več uporabnikov s tem, da je to še vedno eno stanovanje. Na drugi strani pa za ugotavljanje predmeta nacionalizacije ni merodajna prvotna gradbena zasnova stanovanj v hiši, temveč dejansko stanje na dan 26. 12. 1958, v kolikor so se po dograditvi zgradbe izvršile adaptacije, ki imajo trajen značaj. Precej pogosti so bili tudi primeri, da so sicer v stavbi bila po štiri ali celo več enosobnih stanovanj, ki pa niso bila gradbena celota ziora niso imela vseh potrebnih delov standardnega stanovanja. V takih primerih je bila komisija dolžna, da sama oceni kakšen stanovanjski fond predstavljajo taka tako zvana stanovanja, in take majhne stavbe običajno niso bile nacionalizirane. Pri ocenjevanju, ali je neko stanovanje majhno, ali normalno, smo postavili sicer orientacijsko številko, da je soba oni stanovanjski prostor, ki meri vsaj 16 m², kar pa je seveda treba razumno uporabljati, saj v določenih primerih tudi večje število manjših prostorov-kabinetov lahko dá nekemu stanovanju značaj normalnega stanovanja.

Poenotenje teh osnovnih gledišč je privedlo do sprememb nekaterih že izdanih odločb, ki so jih izvršile nekatere občinske komisije same po predpisih zakona o upravnem postopku ali pa okrajna komisija v pritožbenih odločbah.

Pri poslovnih zgradbah in poslovnih prostorih, ki so v stanovanjskih hišah, je po zakonu o nacionalizaciji treba razlikovati one poslovne pro-

store, v katerih lastnik sam izvršuje svojo dovoljeno poslovno dejavnost in ki se puste lastniku v lasti, dokler svojo dovoljeno dejavnost izvaja, in one poslovne prostore, ki so oddani v najem. Pri prvih ni bilo večjih problemov... ter so občinske komisije le v par primerih odločile, da so poslovni prostori posameznih obrtnih delavnic večji, kot bi ustrezalo lastnikovi dejavnosti. V takih primerih so vseh teh poslovnih prostorov nacionalizirale.

Pač pa je z navodilom o zemljiškknjižnih vpisih nacionaliziranih stavb in stavbnih zemljišč prišlo do tega, da bodo morale občinske komisije pregledati ponovno vse poslovne prostore, ki jih lastnik zgradbe uporablja za svojo poslovno dejavnost in ki mu po čl. 14 in 29 ostanejo še dalje v lasti, dokler bo v njih izvrševal svojo dejavnost, a bodo potem postali družbena lastnina, ker se pri takih poslovnih prostorih mora v zemljiški knjigi zaznamovati prepoved odtujitve poslovnega prostora oziroma stavbe. Gre namreč tu za razmejitev med onimi poslovnimi prostori v stanovanjski hiši pod 70 m², ki ostanejo v lasti lastnika brez omejitve in z njimi lahko prosto razpolaga, ter med onimi, katerih lastnina sicer ostane državljanu, vendar le do takrat, dokler v njih on sam ali zakoniti dediči izvršujejo dovoljeno dejavnost. V teh primerih bodo morali upravni organi podati tozadevne zahtevke, občinske komisije pa primerne odločbe, ki bodo podlaga za vpis v zemljiško knjigo. To navodilo je namreč spremenilo prvotno naziranje, da se bo o tem, ali poslovni prostor postane družbena last, odločalo šele takrat, ko bo upravičenec prenehal s svojo dejavnostjo, v tem smislu, da morajo referenciacijo takih poslovnih prostorov opraviti občinske komisije že sedaj. Te zaznambe v zemljiški knjigi pa bodo važno sredstvo evidence nad temi poslovnimi prostori.

Poslovni prostori, ki so dani v najem in so večji kot 70 m², ki pa morajo biti praviloma gradbena celota in imeti poseben glavni vhod, se vsi nacionalizirajo. Izjemoma se lahko pusti lastniku še nadalje v lasti tudi tak poslovni prostor pod 70 m². Pri nacionalizaciji takih poslovnih prostorov so naše komisije zavzele nekoliko ostrejši kriterij v mestih in industrijskih centrih, nekoliko širši pa na podeželju. Vendar pa je bilo prav pri teh poslovnih prostorih občutiti določen pritisk ObLO, da bi se praktično nacionalizirali vsi prostori, v katerih se odvija poslovna dejavnost in imamo tako tudi take primere, da so bili nacionalizirani poslovni prostori s 13 m², da se je nacionaliziralo tudi take lokale, ki so začasne narave in sploh niso gradbena enota in podobno. Temu pritisku so nekatere občinske komisije nekoliko popuščale, kar je razvidno iz vrste pritožbenih zahtev in ker ogroža enotnost nacionalizacijskega postopka v okraju. Poleg tega so tudi v več primerih komisije nacionalizirale garaže, ki niso večje kot za dva avtomobila, čeprav zakon v čl. 32 izrecno dopušča in izreka, da take garaže ostanejo še nadalje lastnina državljanov.

Ob reševanju pritožbenih zahtev smo tudi opazili, da velikokrat državljanji sploh niso ali pa so celo napačno poučeni o celotnem nacionalizacijskem postopku. Veliko državljanov se je pritožilo zgolj zato, ker jim občinske komisije ob ugotovitvi predmeta nacionalizacije že niso izločile tudi njihovega dela stanovanjskega fonda, ki so ga zahtevale. Take pritožbe so bile povsem odveč, v kolikor seveda z njimi niso last-

niki zasledovali zavlačevalen namen. Gotovo pa je, da je treba državljanom vztrajno pojasnjevati ves postopek, seznaniti jih z njihovimi pravicami in dolžnostmi, posebno z onimi, ki pridejo sedaj ob izločitvenem postopku v poštev. Verjetno ne ve veliko državljanov, da imata pravico do izvzetja posameznih delov zgradb oba zakonca, če dokažeta, da sta zgradbo pridobila v teku zakonske zveze s svojim delom ne glede na to, da je samo eden vključen v zemljiški knjigi kot lastnik. Pojasnjevati bi bilo treba tudi državljanom, v kakšnem obsegu je zakon zavaroval njihovo lastnino posameznih delov zgradb in dovolil izvzetje ter druge njihove pravice in dolžnosti.

Gotovo bi bilo primerno, da bi občinske komisije ob zaključku prve faze nacionalizacijskega postopka občinskim ljudskim odborom podale informativno poročilo, v katerem bi prikazale dosedanje delo, uspehe in težave, ki event. ovirajo hiter zaključek postopka.

Obvestiti moramo namreč Okrajni ljudski odbor, da smo na posvetu s predsedniki občinskih komisij, ki je bil 21. t. m. soglasno sprejeli stališče, da morajo vse občinske komisije končati svoje delo do 31. marca 1960 z izjemo občinske komisije Ljubljana-Center, ki naj opravi vse svoje delo do 31. maja 1960. Da pa bi občinske komisije to svojo nalogo kvalitetno izvršile v sprejetem roku, bodo morale pospešeno delovati. To pomeni, da bo treba marsikateri občinski komisiji pomagati in dodeliti več administrativnih kot strokovnih uslužbencev, saj bo v tem postopku treba posebno med solastniki rešiti vrsto nejasnih dejanskih in pravnih vprašanj. Zato predlagam, da Okrajni ljudski odbor priporoči vsem občinskim ljudskim od-

borom, da občinskim komisijam za nacionalizacijo omogočijo z vsemi sredstvi, da bodo v danem roku zaključile svoje delo.

V tej drugi fazi nacionalizacijskega postopka je gotovo ena od najvažnejših pravic državljanov njihova izbirna pravica pri izvzetju posameznih delov zgradb ali posameznih družinskih hiš. Če bodo torej državljanji zahtevali izvzetje točno določenih nepremičnin v okviru zakonitih okvirov, potem bi bilo popolnoma v nasprotju z intencijo zakona, če se takim zahtevkom ne bi ugodilo. To izbirno pravico je treba upoštevati in le v primerih, kjer zakon to dopušča, iz zelo utemeljenih razlogov iti mimo volje državljanov.

Problematico izločitvenega postopka danes lahko le predvidevamo. Praksa pa nam bo dnevno postavljala nova vprašanja.

Opozoriti moram ljudski odbor na problem, s katerim se že danes srečujemo, pa ni stvar komisij. Veliko državljanov nam namreč sporoča, da so nekateri upravni organi ObLO od 1. 1. 1960 dalje odredili, ali pa da so hišni sveti samostojno sprejeli sklepe, da bivši lastniki ne sprejemajo več dela najemnine od v najem danih prostorov v njihovi hiši, ki je bila ugotovljena kot predmet nacionalizacije, pri tem pa še ni rešeno vprašanje izvzetja, torej jim še ni dana določena stažna lastnina posameznih delov stavb. Na drugi strani pa nam ObLO sporočajo, da nekateri državljanji nočejo več upravljati svojih hiš, se prav nič ne brigajo zanje, ne opravljajo niti manjših nujnih popravil, niti ne plačujejo zavarovalnine.

Po stališču Republiške komisije in naše okrajne komisije gre najemnina, ki jo je prejel lastnik v de-

cembru 1958 še naprej toliko časa, dokler nacionalizacijski postopek ni končan, to se pravi, dokler ni pravomočna tudi odločba o izvzetju, ne pa samo odločba o ugotovitvi predmeta nacionalizacije. V drugem primeru pa smatram, da bi bilo potrebno, da družba oziroma občina prevzame upravo takih hiš, ki jih lastniki nočejo več upravljati in seveda s tem se mora drugače regulirati vprašanje dajanja dela najemnine za take lastnike.

Čeprav ne spada v okvir dela komisij za nacionalizacijo, so vendar vse komisije tudi spremljale nacionalizacijo gradbenih zemljišč. Iz razgovorov s predstavniki občinskih komisij in z državljanji posnemamo, da še vedno ni jasno, da nacionalizacija zemljišč ne nasprotuje gradbeni dejavnosti, temveč nasprotno njen namen je prav v tem, da jo olajša in pospešuje. Zato imajo vsi lastniki nacionaliziranih zemljišč pravico gradnje hiš, seveda po urbanističnem zazidalnem načrtu, ki jo morajo uveljaviti v roku, ki ga določa ObLO. Premalo je znano, da lahko lastniki to svojo pravico gradnje tudi odstopijo proti ali brez plačila drugemu državljanu oziroma organizaciji. Zato je nepravilno in nezakonito, če posamezni ObLO v imenu pospeševanja stanovanjske graditve dosledno ne upoštevajo teh pravic državljanov in jih v nekaterih primerih celo grobo kršijo.

Na koncu tega kratkega poročila lahko ugotovim, da dosedanje izvedba nacionalizacijskega postopka daje dovolj garancij, da se bo postopek povsem zakonito in enotno izvedel v vsem okraju, vendar pa bo treba vskladiti napore vseh sil v posameznih občinah, da se bo izvedel tudi pravočasno v poprej navedenih rokih.

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA HRASTNIK

67.

Na podlagi prvega odstavka 107. člena, 108. člena, 108. b člena, 108. c člena 120. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (Uradni list FLRJ št. 16/59 in 47/59), določb pravilnika o ugotovitvi vrednosti stanovanja (Uradni list FLRJ št. 48/59), odredbe o izračunavanju dela stanarine za amortizacijo (Uradni list FLRJ št. 48/59), in določb o okvirnih kategorijah stanovanj (Ur. l. FLRJ št. 48/59) je občinski ljudski odbor Hrastnik na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 11. decembra 1959 sprejel

ODLOK o stanarini.

1. člen

Za vsa stanovanja na območju občine Hrastnik se določa stanarina skladno z zveznimi predpisi in določbami tega odloka.

2. člen

Višina stanarine za posamezno stanovanje se določa glede na vrednost stanovanja.

3. člen

Vrednost stanovanja se ugotovi za stanovanje kot gradbeno celoto, ne glede na število družin, ki ga uporabljajo.

4. člen

Vrednost stanovanj, ki so bila dovršena do 1. januarja 1960, se ugo-

tovi za m² koristne stanovanjske površine z valorizacijo po metodi točkovanja po tabelah in pojasnilih k tabelam, ki so sestavni del pravilnika o ugotovitvi vrednosti stanovanja. (Uradni list FLRJ št. 48/59).

5. člen

Vrednost stanovanja se izračuna tako, da se pomnoži število m² koristne stanovanjske površine s števkom točk, ki ustrezajo temu stanovanju, in z valorizacijsko vrednostjo ene točke.

Za koristno stanovanjsko površino se šteje v smislu prejšnjega odstavka površina med zidovi, všteti tudi površino pod vgrajenim pohištvom.

V stanovanjsko površino se všteta površina sob, predsob, hodnikov v stanovanju, kuhinje, kopalnice, shrambe in drugih zaprtih prostorov stanovanja.

V stanovanjsko površino se ne všteta površina kleti, podstrešja, drvarnice, pralnice, odprtih balkonov in teras, stopnišč, hišnih hodnikov in pod.

6. člen

Valorizacijska vrednost ene točke je 450 din.

7. člen

Stanarina krije amortizacijsko vrednost stanovanjske hiše oziroma stanovanja in stroške za upravljanje in popravila hiše oziroma stanovanja, kolikor ni s tem odlokom drugače določeno.

8. člen

Pri računanju dela stanarine za amortizacijo se vzame za amortizacijsko dobo hiše oziroma stanovanja čas 10 let, za amortizacijsko osnovo pa vrednost hiše oziroma stanovanja, zmanjšana za 15 %.

Mesečni znesek amortizacije vrednosti stanovanja se izračuna tako, da se osnova za amortizacijo iz prejšnjega odstavka deli s številom let, določenih za amortizacijo vrednosti stanovanja, znesek, ki se tako dobi, pa deli z 12.

Mesečni znesek amortizacije vrednosti stanovanja na m² se izračuna tako, da se deli mesečni znesek amortizacijske vrednosti stanovanja s številom m² koristne stanovanjske površine.

Vrednosti, ki jih je sedanji nosilec stanovanjske pravice vložil v stanovanje po 15. 5. 1945, se ne štejejo v amortizacijsko osnovo iz prejšnjega odstavka.

Vrednost, ki se je zmanjšala po krivdi sedanjega nosilca stanovanjske pravice, se šteje v amortizacijsko osnovo.

9. člen

Del stanarine, ki je namenjen za stroške upravljanja in popravil hiše oziroma stanovanja, je enak delu stanarine za amortizacijo vrednosti hiše oziroma stanovanja.

10. člen

Del stanarine, ki je namenjen za stroške upravljanja in popravil hiše oziroma stanovanja, se deli na skladno

za hišno upravo v višini 50 % in na sklad za hišna popravila 50 %.

Od sklada za hišno upravo se odvajata prispevek, ki pripada stanovaljskim skupnostim, ki je določen s posebnim odlokom.

11. člen

Vrednost stanovanj, ki se dovršijo po 1. januarju 1960, se bo določila po prvem in drugem odstavku 108. a člena zakona o stanovanjskih razmerjih s posebnimi predpisi.

12. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od 1. januarja 1960.

Štev.: 01/1-01-04/1-60.

Datum: 11. decembra 1959.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora:
Stanko Brečko l. r.

68.

Na podlagi 11. in 12. člena zakona o poslovnih stavbah in prostorih (Ur. l. FLRJ št. 16/59 in 48/59) in 26. člena statuta občine Hrastnik je občinski ljudski odbor Hrastnik na seji občinskega zbora in na seji zbornice proizvajalcev dne 11. decembra 1959 sprejel

ODLOK

o določitvi najnižje najemnine za poslovne prostore in dela najemnine za poslovne prostore v poslovnih stavbah, ki se vplačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš.

1. člen

O najemninah za poslovne prostore se sporazumeta najemodajalec in najemnik.

2. člen

Znesek najemnine ne more biti nižji od zneska, ki se dobiva ob uporabi načela za ugotavljanje stanarine po zakonu o stanovanjskih razmerjih.

3. člen

V občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš se vplačuje del najemnine za poslovne prostore v poslovnih stavbah po naslednji lestvici:

Ce znaša najemнина za m ² poslovnega prostora	se vplačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš od najemnine
do 50 dinarjev	50 %
nad 50 do 100 dinarjev	60 %
nad 100 do 150 dinarjev	65 %
nad 150 do 200 dinarjev	70 %
nad 200 do 250 dinarjev	75 %
nad 250 dinarjev	80 %

4. člen

Določbe prejšnjega člena ne veljajo za tiste organizacije, katerih predmet dejavnosti je gradnja in upravljanje poslovnih prostorov in njihovo dajanje v najem.

5. člen

Iz dela najemnine, ki se po tem odloku vplačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš, se kreditira gradnja poslovnih stavb oziroma se finansira taka gradnja po skladu kot investitorju.

6. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Štev.: 01/1-01-8/1-60.

Datum: 11. decembra 1959.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora:
Stanko Brečko l. r.

69.

Na podlagi 122. in 123. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (Ur. list FLRJ št. 16/59 in 47/59) in 26. člena statuta občine Hrastnik je občinski ljudski odbor Hrastnik na seji občinskega zbora in na seji zbornice proizvajalcev dne 11. decembra 1959 sprejel

ODLOK

o plačevanju stroškov hišne uprave na območju občine Hrastnik.

1. člen

Na območju občine Hrastnik se krijejo iz sklada za hišno upravo stroški tekočega vzdrževanja hiše, premija za zavarovanje hiše pred požarom in drugimi elementarnimi neizgodami, stroški za čiščenje dimnikov in plača hišnika in hišnega upravitelja.

2. člen

Iz sklada za hišno upravo se lahko krijejo tudi stroški za snaženje, uporabo skupnih prostorov in naprav v hiši, za vzdrževanje skupnih prostorov, odnašanje smeti, čiščenje kanalizacije in podobno, če so po odbitku stroškov, ki so navedeni v prejšnjem členu, v skladu še na razpolago sredstva.

3. člen

Če v skladu za hišno upravo ni dovolj sredstev za stroške, ki so navedeni v 2. členu tega odloka, ali ni v skladu dovolj sredstev niti za stroške, ki so navedeni v 1. členu tega odloka, morajo kriti presežek nosilci stanovanjske pravice v sorazmerju s stanarino, ki jo plačujejo.

Stanovanjski organ občinskega ljudskega odbora določi z odločbo na predlog hišnega sveta, koliko morajo plačevati posamezni nosilci stanovanjske pravice na račun presežnih upravnih stroškov in stroškov tekočega vzdrževanja, ter kako in kdaj morajo to plačevati.

4. člen

Za stroške tekočega vzdrževanja hiše se štejejo stroški, ki so potrebni za tekoče vzdrževanje prostorov in drugih delov in naprav hiše, ki jih skupaj uporabljajo vsi ali samo nekateri nosilci stanovanjske pravice, in pa stroški, potrebni za tekoče vzdrževanje posameznih stanovanj, ki jih trpi stanovanjska hiša kot pravna oseba.

Za tekoče vzdrževanje hiše in posameznih stanovanj se štejejo manjša popravila, in druga dela, povzročena z normalno uporabo.

Občinski ljudski odbor določi s posebnim predpisom natančneje, katera dela se štejejo za dela, ki so potrebna za tekoče vzdrževanje prostorov in drugih delov in naprav hiše, ki jih skupaj uporabljajo vsi ali samo nekateri nosilci stanovanjske pravice. Občinski ljudski odbor določi s posebnim predpisom tudi, katere stroške, ki so potrebni za tekoče vzdrževanje stanovanj, trpi stanovanjska hiša kot pravna oseba.

5. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Štev.: 01/1-01-5/1-60.

Datum: 11. decembra 1959.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora:
Stanko Brečko l. r.

70.

Na podlagi 104. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (Ur. l. FLRJ št. 16/59 in št. 47/59) in 26. člena statuta Občine Hrastnik je Občinski ljudski odbor Hrastnik na seji občinskega zbora in na seji zbornice proizvajalcev dne 11. decembra 1959 sprejel

skega zbora in na seji zbornice proizvajalcev dne 11. decembra 1959 sprejel

ODLOK

o zavarovanju plačila stroškov za popraviljanje in vzdrževanje družinske stanovanjske hiše v državlanski lastnini, ki obremenjujejo lastnika, in odplačevanju posojila, najetega za upravljanje in vzdrževanje hiše na območju občine Hrastnik.

1. člen

Da se zavaruje plačilo stroškov za popraviljanje in vzdrževanje hiše, ki obremenjujejo lastnike, in odplačuje posojilo, najeto po 103. členu zakona o stanovanjskih razmerjih, mora lastnik družinske stanovanjske hiše v državlanski lastnini na območju občine Hrastnik plačevati 50 % stanarine, ki mu jo plačajo nosilci stanovanjske pravice, na poseben račun pri komunalni banki.

2. člen

Lastnik družinske stanovanjske hiše v državlanski lastnini mora plačevati odstotek stanarine po 1. členu vse dotlej, dokler se ne nabere na tekočem računu znesek, ki ustreza dveletni stanarini.

Ta odstotek plačuje lastnik najkasneje do vsakega 8. v mesecu za tekoči mesec pri komunalni banki, ki jo določi za stanovanjske zadeve pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora. Ta organ vodi tudi evidenco o tej lastnikovi obveznosti.

3. člen

Po 101. členu zakona o stanovanjskih razmerjih trpi lastnik vse stroške za upravljanje in vzdrževanje družinske stanovanjske hiše v državlanski lastnini, izvzemši tiste stroške za upravljanje in vzdrževanje, ki po tem zakonu in na njegovi podlagi izdanih predpisov obremenjujejo nosilca stanovanjske pravice.

4. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Štev.: 01/1-01-7/1-60.

Datum: 11. decembra 1959.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora:
Stanko Brečko l. r.

OBČINA LJUBLJANA-ŠIŠKA

71.

Občinski zbor občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Šiška je na seji dne 29. januarja 1960 na podlagi prvega odstavka 137. člena zakona o volitvah in odpravil odborov ljudskih odborov (Uradni list LRS št. 25/57) sprejel

ODLOK

o razpisu nadomestnih volitev

1. člen

Razpišejo se nadomestne volitve v občinski zbor občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Šiška

a) v volilni enoti št. 15, ki obsega naslednje ulice in hišne številke: Aleševčeva ulica št. 25, 26, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 48a, 50, 50a, 60, 62, 64, 74, 74a, 74b; Smrekarjeva ulica št. 21, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 34, 36, 31, 33, 37; Hotimirova št. 17.

V tej volilni enoti je prenehal mandat odborniku Miletu Pavlinu.

b) V volilni enoti št. 24, ki obsega naslednje ulice in hišne številke: Drabosnjakova ulica št. 3, 4, 5, 6, 9, 9a, 9e, 9d, 10; Korotanska ulica št. 1 do 18, 18a, 18b, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 28; Gutsmanova ul. št. 15, 30; An-

dreaševa ulica št. 4, 6; Djakovičeva ulica št. 37, 38, 45, 47, 51, 53, 55, 57.

V tej volilni enoti je prenehal mandat odborniku ing. Dušanu Gregorinu.

2. člen

Volitve bodo v nedeljo, dno 28. februarja 1960.

3. člen

Ta odlok se objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana in na občinski deski.

Št.: 01/1-08-2/1-60.

Ljubljana, 29. januarja 1960.

Podpredsednik

občinskega ljudskega odbora:
Olga Grošelj l. r.

OBČINA ZAGORJE OB SAVI

72.

Na podlagi 108. člena in 108. b člena Zakona o stanovanjskih razmerjih (Uradni list FLRJ št. 16/59 in 47/59) določb pravilnika o določevanju vrednosti stanovanja (Uradni list FLRJ, št. 48/59), določb odredbe o izračunavanju dela stanarine za amortizacijo in odredbe o okvirnih kategorijah stanovanj (Ur. list FLRJ, št. 48/59) in 2. točke 26. člena statuta občine Zagorje ob Savi je občinski ljudski odbor Zagorje ob Savi na seji občinskega zbora in na seji zbornice proizvajalcev dne 15. decembra 1959 sprejel

SKLEP

o določitvi elementov za izračunavanje stanarine.

1. člen

V občini Zagorje ob Savi se določijo elementi za izračunavanje stanarine po določbah tega odloka.

2. člen

Amortizacijska doba za stanovanjske hiše oziroma stanovanja je 100 let, za amortizacijsko osnovo pa se vzame vrednost hiše oziroma stanovanja, zmanjšana za 10 %.

3. člen

Valorizacijska vrednost ene točke je 450 dinarjev.

4. člen

Del stanarine, ki je namenjen za stroške upravljanja in popravil hiše oziroma stanovanja, je enak amortizaciji.

5. člen

Za hiše oziroma stanovanja, katerih vrednost za amortizacijo znaša na en kvadratni meter stanovanjske površine 11.500 ali manj dinarjev, se amortizacija ne vrši, znesek vrednosti stanovanja deljen s številom let, navedenih v drugem členu tega odloka, pa pomeni znesek stanarine, ki se v celoti uporablja za upravljanje in popravila hiše oziroma stanovanja.

6. člen

Za hiše oziroma stanovanja, katerih vrednost za amortizacijo znaša na en kvadratni meter stanovanjske površine 11.501 do 20.500 dinarjev, se del stanarine, namenjen za amortizacijo zmanjša za 20 %, in se za ta odstotek poveča del stanarine, namenjen za stroške upravljanja in popravil.

7. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se bo od 1. januarja 1960.

Štev.: 01/1-39-6/1-60.

Zagorje ob Savi, 15. decembra 1959.

Predsednik

Rado Taufer, l. r.

73.

Na podlagi 11. in 12. člena zakona o poslovnih stavbah in prostorih (Uradni list FLRJ št. 16/59 in 48/59) in druge točke 26. člena statuta občine Zagorje ob Savi je občinski ljudski odbor Zagorje ob Savi seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 15. decembra 1959 sprejel

ODLOK

o določitvi najnižje najemnine za poslovne prostore in dela najemnine za poslovne prostore v poslovnih stavbah, ki se vplačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš.

1. člen

O najemninah za poslovne prostore se sporazumeta najemodajalec in najemnik.

2. člen

Znesek najemnine ne more biti nižji od zneska, ki se dobiva ob uporabi načela za ugotavljanje stanarine po zakonu o stanovanjskih razmerjih.

3. člen

V občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš se plačuje del najemnine za poslovne prostore v poslovnih stavbah po naslednji lestvici:

Če znaša najemnina za m ² poslovnega prostora	se vplačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš od najemnine
do 50 dinarjev	25 %
nad 50 do 100 dinarjev	50 %
nad 100 do 150 dinarjev	55 %
nad 150 do 200 dinarjev	60 %
nad 200 do 250 dinarjev	65 %
nad 250 do 300 dinarjev	70 %
nad 300 do 400 dinarjev	75 %
nad 400 dinarjev	80 %

4. člen

Določbe prejšnjega člena ne veljajo za tiste organizacije, katerih predmet dejavnosti je gradnja in upravljanje poslovnih prostorov in njihovo dajanje v najem.

5. člen

Iz dela najemnine, ki se po tem odloku plačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš, se kreditira gradnja poslovnih stavb oziroma se financira taka gradnja po skladu kot investitorju.

6. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporabljal pa se bo od 1. januarja 1960.

Št.: 06/1-39-3/1.

Datum: 5. januarja 1960.

Predsednik občinskega ljudskega odbora:
Rado Taufer I. r.

74.

Na podlagi 114. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (Uradni list FLRJ št. 16/59 in 47/59) in 2. točke 26. člena statuta občine Zagorje ob Savi je občinski ljudski odbor Zagorje ob Savi na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 15. decembra 1959 sprejel

ODLOK

o določitvi posebne odškodnine za uživanje vrta ali sadovnjaka po nosilcih stanovanjske pravice na območju občine Zagorje ob Savi.

1. člen

Na območju občine Zagorje ob Savi plačujejo nosilci stanovanjske pravice za uživanje vrta ali sadovnjaka posebno odškodnino, ki je do-

ločena v naslednjem členu tega odloka.

2. člen

Nosilci stanovanjske pravice plačujejo za uživanje vrta ali sadovnjaka 3 dinarje za en m² letno.

3. člen

Od posebne odškodnine, ki jo plačujejo nosilci stanovanjske pravice v hišah, ki so družbena lastnina, pripada 10 % občinskemu skladu za zidanje stanovanjskih hiš, ostali del te odškodnine pa se deli med hišne sklade enako kot stanarina.

4. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporabljal pa se bo od 1. januarja 1960 dalje.

Štev.: 06/1-39-9/1.

Zagorje ob Savi, dne 15. decembra 1959.

Predsednik občinskega ljudskega odbora:
Rado Taufer I. r.

75.

Na podlagi 122. in 123. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (Uradni list FLRJ št. 16/59 in 47/59) in druge točke 26. člena statuta občine Zagorje ob Savi je občinski ljudski odbor Zagorje ob Savi na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 15. decembra 1959 sprejel

ODLOK

o plačevanju stroškov hišne uprave v občini Zagorje ob Savi.

1. člen

Na območju občine Zagorje ob Savi se krijejo iz sklada za hišno upravo stroški tekočega vzdrževanja hiše, premije za zavarovanje hiše pred požarom in drugimi elementarnimi neizgodbami, stroški za čiščenje dimnikov in plača hišnika in hišnega upravitelja.

2. člen

Iz sklada za hišno upravo se lahko krijejo tudi stroški za snaženje, uporabo skupnih prostorov in naprav v hiši, za vzdrževanje skupnih prostorov, odnašanje smeti, čiščenje kanalizacije in podobno, če so po odbitku stroškov, ki so navedeni v prejšnjem členu, v skladu še na razpolago.

3. člen

Če v skladu za hišno upravo ni dovolj sredstev za stroške, ki so navedeni v drugem členu tega odloka, ali ni v skladu dovolj sredstev niti za stroške, ki so navedeni v 1. členu tega odloka, morajo kriti presežek nosilci stanovanjske pravice v sorazmerju s stanarino, ki jo plačujejo. Stanovanjski organ občinskega ljudskega odbora določi z odločbo na predlog hišnega sveta, koliko morajo plačevati posamezni nosilci stanovanjske pravice na račun presežnih upravnih stroškov in stroškov tekočega vzdrževanja, ter kako in kdaj morajo to plačevati.

4. člen

Za stroške tekočega vzdrževanja hiše se štejejo stroški, ki so potrebni za tekoče vzdrževanje prostorov in drugih delov in naprav hiše, ki jih skupaj uporabljajo vsi ali samo nekateri nosilci stanovanjske pravice, in pa stroški, potrebni za tekoče vzdrževanje posameznih stanovanj, ki jih trpi stanovanjska hiša kot pravna oseba.

Za tekoče vzdrževanje hiše in posameznih stanovanj se štejejo manjša popravila in druga dela, povzročena z normalno uporabo.

Občinski ljudski odbor določi s posebnim predpisom, ki ga izda na seji obeh zborov, natančneje, katere dela se štejejo za dela, ki so potrebna za tekoče vzdrževanje prostorov in drugih delov in naprav hiše, ki jih skupaj uporabljajo vsi ali samo nekateri nosilci stanovanjske pravice.

S posebnim predpisom občinski ljudski odbor na seji obeh zborov tudi določi, katere stroške, ki so potrebni za tekoče vzdrževanje stanovanj, trpi stanovanjska hiša kot pravna oseba.

5. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporabljal pa se bo od 1. januarja 1960.

Štev.: 06/1-39-2/1.

Datum: 5. januarja 1960.

Predsednik občinskega ljudskega odbora:
Rado Taufer I. r.

76.

Na podlagi 1. in 3. odstavka 40. člena splošnega zakona o stanovanjskih skupnostih (Uradni list FLRJ št. 16-278/59) v zvezi z določbami odloka o najvišjem odstotku članarine in najemnine, ki sme biti določen kot dohodek stanovanjske skupnosti (Ur. list LRS št. 22-124/59) je občinski ljudski odbor Zagorje ob Savi na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 15. decembra 1959 sprejel

ODLOK

o določitvi odstotka stanarine in najemnine, ki pripada stanovanjskim skupnostim v občini Zagorje ob Savi

1. člen

Stanovanjskim skupnostim v občini Zagorje ob Savi pripada kot njihov dohodek 3 odstotke od stanarin za stanovanja in 5 odstotkov od najemnin za poslovne prostore.

2. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Štev.: 06/1-39/1-1-60.

Datum: 15. decembra 1959.

Predsednik občinskega ljudskega odbora:
Rado Taufer I. r.

RAZPISI

Mestni svet mesta Ljubljana
razpisuje

v smislu 26. člena Zakona o financiranju gradnje stanovanj mesto direktorja Stanovanjskega sklada občin na območju mesta Ljubljane. Pogoji: visoka strokovna izobrazba in gospodarska praksa.

Prošnje za razpisno mesto je treba nasloviti na Mestni svet mesta Ljubljane, Mačkova ul. 1, soba 13/1. Razpis se zaključí 15 dni po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Mestni svet

Komisija za uslužbenske zadeve Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana

razpisuje

mesto vodje Strojepisnega biroja v Oddelku za obč. upravo.

Pogoji: Strojepisec I.a s prakso v pisarniških poslih.

Plača po določilih Zakona o javnih uslužbencih, položajna plača do 7000 din.

Pravilno kolkovane prošnje z žigljenjepisom je treba nasloviti na Komisijo za uslužbenske zadeve OLO Ljubljana, Mačkova ul. 1, soba št. 13. Razpis se zaključí 15 dni po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Komisija za uslužbenske
zadeve OLO

Komisija za uslužbenske zadeve Občinskega ljudskega odbora Cerknica razpisuje na osnovi Zakona o javnih uslužbencih naslednja delovna mesta:

1. Načelnik oddelka za gospodarstvo, finance in komunalne zadeve
2. Načelnik oddelka za splošne in notranje zadeve.
3. Šefe krajevnih uradov, ki so istočasno matičarji za Rakek, Begunje in Nova vas.
4. Referenta za notranje zadeve
5. Sanitarne tehnika.

Za 1. in 2. delovno mesto je potrebna višja ali visoka izobrazba do 5 let upravne prakse. Za druga delovna mesta pa srednješolska izobrazba.

Prošnje sprejema Občinski ljudski odbor Cerknica do 15 dni po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Predsednik Komisije za uslužbenske zadeve:
Franc Mevec I. r.

Svet za šolstvo, prosveto in kulturo pri ObLO Kamnik razpisuje po sklepu 23. seje mesto

knjižničarja v Delavski knjižnici v Kamniku.

Nastop službe takoj. Plača po uredbi Zakona o javnih uslužbencih. Kolkovano prošnje se vložijo na Občinski ljudski odbor, Svet za šolstvo, prosveto in kulturo Kamnik.

Predsednik Sveta za šolstvo, prosveto in kulturo pri ObLO Kamnik:

Srečko Rot I. r.

VSEBINA

Poročilo okrajne komisije za nacionalizacijo.

67. Odlok o stanarini občine Hrastnik.
 68. Odlok o določitvi najnižje najemnine za poslovne prostore in dela najemnine za poslovne prostore v poslovnih stavbah, ki se vplačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš občine Hrastnik.
 69. Odlok o plačevanju stroškov hišne uprave občine Hrastnik.
 70. Odlok o zavarovanju plačila stroškov za popravilne in vzdrževalne delovne skupnosti v občini Hrastnik, ki obremenjujejo lastnika in odplačevanje posojila, najetega za upravljanje in vzdrževanje hiše občine Hrastnik.
 71. Odlok o razpisu nadomestnih volitev občine Ljubljana-Siška.
 72. Odlok o določitvi elementov za izračunavanje stanarine občine Zagorje ob Savi.
 73. Odlok o določitvi najnižje najemnine za poslovne prostore in dela najemnine za poslovne prostore v poslovnih stavbah, ki se vplačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš občine Zagorje ob Savi.
 74. Odlok o določitvi posebne odškodnine za uživanje vrta ali sadovnjaka po nosilcih stanovanjske pravice občine Zagorje ob Savi.
 75. Odlok o plačevanju stroškov hišne uprave občine Zagorje ob Savi.
 76. Odlok o določitvi odstotka stanarine in najemnine, ki pripada stanovanjski skupnosti občine Zagorje ob Savi.
- Razpis mesta direktorja Stanovanjskega sklada občin na območju mesta Ljubljane. Razpis mesta vodje strojepisnega biroja v oddelku za obč. upravo OLO.
- Razpis delovnih mest v upravi občine Cerknica.
- Razpis mesta knjižničarja v Delavski knjižnici v Kamniku.